

Z KNIHY EROTIKY

EPILOG Z 1922

My žili a se lopotili
tvar lyrický dát prožitému.
Leč to, co nejprudčeji jsme žili,
teď rovno kvítí sušenému.

5 Jen divíš se, že to vše kdysi
na slunci svítilo a vřelo,
že k hodům plnilo to mísy
a srdce že tím krvácelo.

10 Již nebudeme strun svých ladit
k milostným písním. Vyvětrají.
A srdce? Dává se jen hladit,
skeptické srdce po mumraji.